OLVASMÁNY Izajás próféta könyvéből

Ezt mondja az Úr:

Íme, az én szolgám, akit támogatok, választottam, akiben kedvem telik. Kiárasztom rá lelkemet, és igazságot visz a nemzeteknek. Nem kiált majd, nem emeli föl a hangját, és szava se hallatszik az utcákon. A megtört nádszálat nem töri össze, a pislákoló mécsbelet nem oltja ki. Hűségesen tanítja az igazságot, nem lankad el, sem kedvét el nem veszti, míg az igazságot meg nem szilárdítja a földön. Az ő tanítására várnak a nemzetek.

Én, az Úr hívtalak meg igazságban, én fogtam meg a kezed és én formáltalak. Általad kötök szövetséget népemmel, és adok világosságot a nemzeteknek, hogy nyisd meg a vakok szemét, és szabadítsd ki a börtönből a foglyokat, és a tömlöcből azokat, akik a sötétben ülnek.

Iz 42,1-4;6-7

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Jézus elment Galileából a Jordán (folyó) mellé Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjék nála. János azonban tiltakozott: „Neked kellene megkeresztelned engem, és te jössz hozzám?” Jézus azonban így szólt: „Hagyd ezt most, mert úgy illik, hogy teljesítsük mindazt, ami igazságos.” Erre, János engedett neki.
Jézus pedig megkeresztelkedett. Mihelyt feljött a vízből, íme, megnyílt az ég, és látta Isten Lelkét galamb módjára magára szállni. És íme, hang hallatszott az égből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik!”

Mt 3,13-17

Jézus pedig megkeresztelkedett. Mihelyt feljött a vízből, íme, megnyílt az ég, és látta Isten Lelkét galamb módjára magára szállni. És íme, hang hallatszott az égből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik!”

Kedves Testvérek! Egy kortárs spirituális tanító - nevezzük egyszerűen Izsák atyának - így ír arról, hogy hogyan érthetjük meg, mi a küldetésünk: *Minél közelebb kerülünk ahhoz, hogy kicsoda számunkra Jézus, annál világosabban értjük, hogy kik vagyunk mi magunk, és hogy milyen feladat, küldetés származik ebből.*

A Jézus megkeresztelkedéséről szóló mai evangéliumi szakasz éppen erről szól: Jézus elkezdi a nyilvános küldetését, mely arról szól, hogy Isten rendkívüli kapcsolatba akar kerülni velünk. Nekünk pedig az a küldetésünk, hogy ebben a kapcsolatban partnerek legyünk, ebben megmaradjunk és ezáltal növekedjünk.

Három markáns jele van annak, hogy Isten Jézus megkeresztelkedésével egy addig példátlan nyitást tesz az emberiség felé.

Az első jel az, hogy megnyílik az ég. Jele ez annak, hogy Isten szeretné a közte és az emberek közötti elválasztást megszüntetni. Ez Jézus földi missziója elején történik: a végén majd erre erősít rá, ahogy a templom kárpitja középen kettéhasad, mikor Jézus váltságművét befejezve kileheli lelkét. Ez a kárpit jelképezte a bűnt, amely elválasztja az embereket Istentől. Ez védte

a Szentek Szentjét, ahová a főpap is évente csak egyszer léphetett be, hogy a népért áldozatot mutasson be.

Isten a megnyílt éggel felajánlja azt a meghittséget, ami a bűneset előtt jellemezte az istenkapcsolatunkat, amikor az Úristen a szellős alkonyatkor sétált a kertben és kereste az ember társaságát.

A második jele Isten nyitásának a galambként leszálló Lélek. Alaphelyzetünkben, bukott emberi mivoltunkban távol vagyunk Istentől. És a meghitt istenkapcsolat visszaszerzésének komoly ára van. Az olvasmány arról beszél, hogy Isten Felkent Szolgája foglyokhoz megy, vakokhoz, a nemzetekhez - ez a kifejezés a pogány népekre vonatkozott, akik nem ismerték Izrael Istenét. Úgy jelenünk meg ebben a szövegben, mint akik távol vagyunk Istentől, akik nélkülözünk, akik nem egyenrangú partnerként, hanem szükséget szenvedőkként kerülünk kapcsolatba Istennel. Egyébként ez az ótestamentumi *szövetség* kifejezés klasszikus formája: nem két egyenrangú fél köti, hanem egy nagy és egy kicsi, aki a nagynak és hatalmasnak a védelmére szorul.

Az olvasmány szerint az Úr a Szolgája által köt szövetséget a néppel. A szövetségkötéshez pedig áldozat is tartozott: a héberben a *szövetséget kötni* kifejezést szó szerint úgy fordíthatjuk: *szövetséget vágni*. Ugyanis az volt a gyakorlat, hogy állatokat vágnak ketté, jelezvén, hogy a szövetséget megszegő ilyen sorsot érdemel.

A galambként leszálló Szentlélek is erre tesz utalást: a galamb áldozati állat volt. Utal ez arra az áldozatra is, amit Jézus templomi bemutatásakor vitt Mária és József. Utal a Noé bárkájához visszatérő galambra is, arra, hogy béke köszönt az emberiségre. És Jónás próféta neve is galambot jelent: ő az Istentől eltávolodott niniveiekhez ment el, hogy őket megtérésre hívja.

A harmadik jele Isten közeledésének pedig az égből hallatszó hang. *Kezdetben volt az Ige* - és most újra szól az Ige, új kezdet van: éppen most is! Isten Igéjét küldi hozzánk, Aki által a világot is teremtette. Nincs tőlünk elrejtve Isten Szava, Isten akarata, szabadon tanulmányozhatjuk, épülhetünk általa. Azáltal is, hogy a testté lett Ige közöttünk járt és az életét adta értünk. Ez az Ige, az isteni Szó teremtő és újjáteremtő erővel bír. Elég volt annyi elhangozzon, hogy *Legyen!* - és előállt a világ a megfelelő sorrendben. Ez a Szó akar most minket átformálni, Istennel újra kapcsolatba hozni.

Kicsoda hát számunkra Jézus, kedves testvérek? Az, aki Isten nyitását megtestesíti. Azt, hogy a tőle elválasztó bűneinknél, tökéletlenségünknél is nagyobb az a szeretete, amivel a kapcsolatot helyre akarja állítani. És mi hát a mi küldetésünk, amit ebből megérthetünk? Az, hogy rászorulók vagyunk erre a kegyelemre, hogy távol vagyunk Istentől, hogy nem egyenlő félként, hanem menedéket keresőkként kell elé állnunk. Hogy szükségünk van a minket újjáteremtő Igére, hogy újra vele lehessünk, együtt sétálhassunk és beszélgethessünk. Hogy ne legyen sem égboltozat, sem templomi kárpit, sem bűn, ami elválaszthatna minket tőle.

Úgy legyen, ámen.